

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Larisa Cotovici, prin intermediul avocatului Viorel Malanciuc,

în cauza civilă la cererea înaintată de Larisa Cotovici către Andrian Carauș cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Larisa Cotovici, fiind menținută hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a ț ă:

La 05 ianuarie 2017 Larisa, Cotovici s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Andrian Carauș cu privire la decăderea din drepturile părintești în privința copilului minor XXXXXX, născută la XXXXXX.

În motivarea acțiunii a indicat că, din căsătoria cu pârâtul Andrian Cărăuș, la XXXXXX, s-a născut fiica lor comună, XXXXXX. La 18 iunie 2004, căsătoria dintre părți a fost desfăcută, divorțul fiind înregistrat la OSC Centru, mun. Chișinău la 21 iulie 2004.

Prin hotărârea din 19 iunie 2007 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din contul pârâtului Andrian Carauș s-a încasat pensia de întreținere a copilului minor, XXXXXX, în mărime de 700 lei, hotărârea fiind menținută de instanțele ierarhic superioare. La 16 februarie 2009, titlul executoriu a fost depus pentru executare la Oficiul de Executare Buiucani, executarea fiind pusă în sarcina executorului judecătoresc Iacob Miron. Prin încheierea din 14 iunie 2011 a executorului judecătoresc, a fost calculată restanța la pensia de întreținere a copilului, pentru perioada 14 aprilie 2007 – 14 iunie 2011, în sumă totală de 35 000 lei.

Pârâtul Andrian Carauș nu-și onorează obligațiunea de a participa la întreținerea copilului minor comun, XXXXXX, refuză să participe și la educația spirituală a copilului, prezintă un dezinteres total față de propriul copil, or, pe parcursul anilor de studii a copilului XXXXXX în cadrul Liceului Teoretic „XXXXXX”, de succesele copilului nu s-a interesat. Copilul XXXXXX

frecventează Școala de Arte „A. Stârcea”, clasa vioară, iar pârâtul nu s-a interesat despre reușitele ei nici în această instituție.

Astfel, reclamanta consideră că prin comportamentul pârâtului, acesta se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești.

Prin hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată înaintată de Larisa Cotovici către Andrian Carauș cu privire la decăderea din drepturile părintești, a fost respinsă.

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Larisa Cotovici, fiind menținută hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că, nu poate fi pus la baza admiterii acțiunii de decădere din drepturile părintești argumentul apelantei cu privire la faptul că tatăl nu achită pensia pentru întreținerea copilului minor, or, pentru încasarea restanței legiuitorul a prevăzut mecanisme speciale de executare a hotărârilor judecătorești în acest sens, decăderea din drepturi părintești nefiind o sancțiune echitabilă.

La 12 februarie 2019, Larisa Cotovici, prin intermediul avocatului Viorel Malanciuc, a contestat cu recurs decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată să fie admise integral.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au invocat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Larisa Cotovici, prin intermediul avocatului Viorel Malanciuc este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 noiembrie 2018 și expediată participanților la proces la 12 decembrie 2018 (f.d. 105), fiind recepționată de recurentă la 04 ianuarie 2019 (f.d. 113). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 12 februarie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de

procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Larisa Cotovici, prin intermediul avocatului Viorel Malanciuc.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat Larisa Cotovici, prin intermediul avocatului Viorel Malanciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu,

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova